

S. D. Quantum dolorem ex literis parentis de obitu charissimae
matris scriptis traxerim, puto te doctissime ac humanis-
sime Domine Praeceptor me etiam tacite satis intelligere,
& ex tuo animo huiusmodi calamitatibus multis iam
annis grauius excecitato, comperturam facere; praesertim
hoc tempore, quo propter immaturam nepotis tui mortem
super tibi nunciatam, summum marem tecum circumferes.
Equidem me domestica haec calamitas ita afflixit, ut
tam de mentis iudicio quam de corporis viribus &
valemidine perditarij nunc videar. Simul enim &
animi vigorem paulatim exinguij & ~~corporis~~ omnium
membrorum actiones in me languescerij sentio.
Etsi vero eas consolationes quae & diuinis tradi-
tae & tuis emendissimis literis ad me prescriptae sunt,
diligenter mihi propono, meumq; animum a cogitatione
maximam miseriae praesentium & impendentium
abducere cupio, tamen nulla ratione vel dolorem
meum sans reprimere, vel memoriam & desiderium
maternae consuetudinis depomere possim. Acuit autem
do magis cum fratrum & sororum recordatio,
tum vero praecipue commiseratio patris, quum aetate
& curis grauatim in summo nunc Luctu vivere
non dubito, postq; coniuge suam amisit, quam an-
nis fere viginti septem incredibili amore complexus est,
& omnium vnae periculorum & commodorum sociam habuit.

C 107 L 221

Hæc gravissima cogitatio me potissimum exercet, quæ cum mihi,
me inanis sit, semper ob oculos mihi versatur, & a me
etiam volente relinquere non potest. Etsi autem Longam Epist.
dam in patriam misi, variisque argumenta ad leniendum
parentis dolorem collegi, tamen & pietas mea, domesticorum
negociorum ratio, ac amicorum etiam consilia me domum
redire & iter quam primum suscipere cogunt. Cum enim
singulari DEI beneficio patrem meum confirmidum & pro-
sentia plurimum semper delectatum esse sciam, & valetudi-
nem eius ita afflictam nunc esse intelligam, ut de vita
eius etiam periculum sit, in tanto discrimine eum non de-
screendum sed omnibus potius officiis & studiis reverenter
a me fovendum & tractandum esse arbitror. DECEPUS
igitur DEO iuvante me Bishopus nostris intra paucas
septimanas Francofordiam profecturus, adiungere, semm.
optimum iuvare, & præcipiam domesticarum curarum partem
& laborum molem in me derivare, quam post matris
præmemoriae interitum, non sine maximo valetudinis de-
trimento patrem solum nunc suscipere audio. Id idcirco
tibi significandum esse dixi, partim ut te meorum con-
siliorum auctorem, meorum studiorum gubernatorem
de meo proposito consulere, partim etiam ut hac ratio-
ne commodam tibi scribendi ad patrem occasionem
præberem, quam ne negligas te per gloriam DEI
& nostram salutem obtestor & oro. Scio enim parentum

2
maximam aegritudinis suae lenationem ex tuis literis pre-
cepturum esse, quas avidissime ab ipso expectari Episto-
la ad te data illustri testimonio ostendit. Idcirco enim
maeroris & luctus causam tibi homini amicissimo statim ex-
ponendam esse iudicavit, ut tanquam medicus praestantissimus
cognito morbo praesentissimis aliquot remedijs ej succu-
reres, quibus cum optime te instructum esse scias,
& DEO officium gratum praestiteris & nos miseros orpha-
nos omnium ope destitutos magno beneficio affeceris, si
senem optimum ac de Ecclesijs ac republica omnium iudicio
bene meritum, tua consolatione erigere studueris.
Optarem autem te tuum etiam de studijs & vita mea iu-
dicium ej significare, et pro singulari tua erga me be-
nivolentia, cuius multa non obscura argumenta extant,
eum diligenter rogare ne ab inchoato studiorum meorum
cursu me deflectere cogat. Huius meae petitionis
multas gravissimas causas habeo, quas ad te virum
occupatissimum scribens hic non exponere. Eji vero
spero me, si fata vitam mihi concesserint, intra paucos
menses in hac Academiam nostram repositurum esse:
tamen cum de reditu meo nihil certi adfirmare auserim,
ac mihi in parvam proficiscenti multorum literis ac
tua potissimum honorifica commendatione ~~mihi~~ opus fore
intelligam, summa necessitas me verecundiae limites
transire, & molestissimum tibi officium imponere cogere, quod

quod quale sit intelligis. Reuerenter enim peto me publico
testimonio tua manu scripto et sigillo confirmato ornari,
quo aduersus et doctorum hominum Amicitijs me infirmare, et
~~aduersus~~ maleuorum calumnias mea fama insidiantes, fortiter
refutare possim. Hoc beneficio te studijs meis, quae hactenus
tua solius opera promotae sunt, minus non defuturum, summa
humanitas tua et faciltas qua scribendi laboris suscipere
soles, mihi pollicentur. Ego etsi pro innumerabilibus me-
is tuis quae quidem nec ~~agere~~ ~~non~~ satis intelligo, parem
tibi gratiam referre non possim, tamen hoc tibi certo
pollicor me manibus pedibusque elaboraturum, ut olim intelligas
nullum officij genus a me praetermissum esse, quod a
gratisimo discipulo expectari, et a mea tenuitate postari
poterat. Num aliam rationem meam voluntatem declarare
non possim, quam ut pia praedicatione tuas victimas
et benemerita in me collata, omnibus amicis p'cham:
Quod ut faciam de mea voluntate, quae certe ~~agere~~
crimen semper horruit, ~~sponte~~ incute, et diuino manda-
to quo grauisissima poena ingratia denunciantur, mouer.
Sed de meij erga te animi obseruancia antea tibi non igno-
ta plura hic non addam, ne Longior epistola legendi
potius tamen quam rescribendi studium in te exitem.
Ad alia igitur minus ueni. Quod ad domestica negotia
attinet scripserunt ad te accuratas Literas Magnificus
~~dominus~~ Dominus Rector et M. Thlmannus consularis
nostre: Quare suprualampum esset statim coram tui
subnectere. Literas tuas de imitatione mense instruenda

3
cum summo dolore sensu legimus: Et quamvis sodalium
nostrum aere ducilli simimus, tamen voluntati-
nostram gerendum & tempori inserendum nobis esse
intelligimus. Ac speramus fore ut post tuum redi-
tum, (quem propedem speramus & vocis gemitibus
exoptamus), in eadem mensa benei coniungamur, &
tuo gratissimo conspectu ac colloquijs rursus fruamur.
Interque tibi Clarissime Dominus praecipue & meo &
omnium coniunctorum nomine immortales gratias ago, quod
& hospitium ac victum tam corporibus quam animis con-
venientissimum, hactenus humaniter nobis praebisti, &
tuam erga nos benivolentiam perpetuam fore tuis literis
ad nos scriptis promisisti. Pollicor etiam dantes nos
operam ne vicissim vel ingrati fuisse vel hospitij
inica vlla in te volasse videamur. DEVM
autem aeternum patrem domini nostri Iesu Christi cum
tota Ecclesia nostra oramus, ut propter nominis sui
gloriam & Christianae Republicae salutem se ab
omnibus periculis clementer custodiat, & scholas nostras
salvum ac incolumem benei restituat. Bene vale
humanissime D. praecipue & mea studia meo patro-
cino fore. D. Magistro Caspa: Penaro & M. Bar-
tolomeo salutem ruerentem opto, tibiq; & epistola
consolatoria ad me missa, quam Lachrymis made-
factam perpenni metu in sum gesto, omnia mea officia

~~hinc~~ amea debita defero. Nimirum aliam abs te expecto
quam si his literis impetrare poterco, Troiam me
cepisse p̄ntabo. Jerum vale. Data raphm Witten-
berga VII Calend. Februarij Anno 1552.

T. H.

dedisti discipulis

Jacobus Schwarz

XVI.
Clarissimo viro, pietate ac doctrina
excellenti praeclito D. Philippo Me-
lantio Evangelij Jesu Christi
Stauratorij & omnium honestarum
artium propagatorij, domino ac
praecceptorij suo perpetua obser-
vantia colendo.

Schwarz
1552.

